

lemmer forstod af Indenrigsministerens ikke korte Tale, at det, det gjaldt om, var at tale om noget andet, navnlig ogsaa at tale om nogle paastaaede Uregelmæssigheder, der skulde være foregaaet ved Valget, og som ikke skulde være i fuld Overensstemmelse med § 20, Slutningen, i den kommunale Valglov.

Jeg skal om dette kun sige, at i den højtærede Indenrigsministers Afgørelse af, at Byraadsvalget er kasseret, er der ikke med et eneste Ord henvist til slige Forhold. Det er ikke omtalt med en Stavelse. Kassationen er alene begrundet paa den pragtfulde Maade, som jeg oplyste Tinget om før. Derfor er det fuldkommen ligegyldigt i den Forbindelse, vi her drøfter, om Indenrigsministeren kan sige, at der har været saadanne Forhold eller ej. De er ikke kommet frem paa den tilstrækkelig tydelige Maade, som maa kræves, og Indenrigsministeren har ved overhovedet ikke at omtale det i sin egen Erklæring vist, at der intet Hensyn kunde tages til det.

Ud fra disse Betragtninger kan jeg ikke erkende, at Ministerens Svar paa det Spørgsmaal, jeg paa Forespørgernes Vegne har stillet til ham, har været tilfredsstillende, og Stillingen er jo ogsaa den, at i Byraadet i Nykøbing F. har man fra 3 Partiers Side stærkt og tydeligt fremhævet, at det var et Qvergreb, som Indenrigsministeren her har gjort sig skyldig i. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par ganske enkelte Udtalelser — ikke af, hvad et nederdrægtigt konservativt Blad eller et endnu mere ondsindet Venstreblad skriver, men af, hvad den højtærede Indenrigsministers kære allierede Organ i Nykøbing F. skriver om den højtærede Indenrigsministers Afgørelse.

„Lolland-Falsters Venstreblad“ for Fredag den 27. Marts skriver: „Ministeren har, for at nævne Tingene ved deres rette Navn, fulgt Partifællerne i Byraadet, der protesterede imod enhver Beslutning, som berører Socialdemokraterne. Flertallet“ — det Flertal, som de ikke havde eller ikke havde haft. „Denne Ministerens Afgørelse er beklagelig, ikke saa meget for den Tumult, den Udgift og det Tidsspilde, der ved Omvalget paaføres Byen og dens enkelte Borgere, som for det aabenbare Magtmisbrug, det er ved et Omvalg at forsøge at fremtvinge en Fordeling af Byraadsmandaterne, som, hvad det nu kasserede Valg har vist, er i den skarpeste Modstrid med Vælgerflertallet“. Og senere skrives der, at Afgørelsen er „stridende mod Ret og Billighed“ og — hvad den højtærede Indenrigsminister

uden Tvivl bliver mest ked af — „tillige en Dumhed. Det vil af alle Ikke-Socialdemokrater og sikkert ogsaa af mange Socialdemokrater blive betragtet som mildest talt en Utilbørighed, som de vil reagere paa det skarpeste imod“. . . . „Men at blive det paatvunget paa Trods af Stemmeafgivningen eller at faa et ærligt Valg kasseret, fordi der er fusket med en socialdemokratisk Stemmeseddel, det finder vi er en Udfordring til det hele Borgerskab“.

Jeg kan ikke erkende, at den højtærede Indenrigsminister ved at tale om Frederiksværk i 1921 eller Slagelse i 1906 og om mangfoldige andre Ting har givet en virkelig Begrundelse af, at et Valg, som gav et klart og tydeligt Resultat, blev kasseret. Jeg mener, det er urigtigt i Overensstemmelse med de Bemærkninger, som jeg har citeret fra et stedligt Organ, at den højtærede Indenrigsminister har truffet den Afgørelse. Det er urigtigt af den højeste Instans paa dette Omraade at sige til Vælgerne i Nykøbing F., hvor der selvsagt er stor Strid, hvor Gemytterne er i stor Ophidselse: det er Listeforbundet og andre, som har villet have en utilbørkelig Fordel, hvor det er min faste Overbevisning, at det er Socialdemokratiet, som har villet have det.

Jeg anser det for urigtigt, at den højeste Instans paa dette Omraade har udtalt sig saaledes, og jeg ønsker derfor paa Forespørgernes Vegne at udtale, at vi ønsker, at den højeste Instans, der er her i Landet paa dette Omraade, ogsaa siger et Ord med i Sagen. Jeg skulde tro, at ikke faa indenfor mit Parti, Folk, der har en overordentlig god Evne til at bedømme saadanne Forhold, vil mene, at den Afgørelse, her er truffet, er et Vidnesbyrd om, at Afgørelsen angaaende slige Forhold ligger paa et urigtigt Sted og maaske snarere skulde ligge hos Domstolene. Foreløbig ligger det imidlertid hos Indenrigsministeren, han har efter vor Opfattelse truffet en forkert Beslutning, og vi for vort Vedkommende ønsker, for at det hele ikke skal ende i Kaos, at i alle Tilfælde den højeste Instans overfor Indenrigsministeren skal sige et Ord med i Sagen.

Paa Forespørgernes Vegne skal jeg derfor tillade mig at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler, at Byraadsvalget i Nykøbing, Falster, ikke burde være kasseret, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Formanden: Den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen lyder saaledes: